

MAKS OŠTIR

Maks Oštir (1914 - 1986)

Isti, Pesmi, rkp.

/kmetijske slike v ljudskem slogu/.

/delavske pesmi/.

/priložnostne/.

TEŽAK

*Spustil se je na zemljo mrak
in dan potonil bo v temo,
le za gorami še krepak
je žarek - dnevu dal slovo.*

*Končal si delo tega dne,
obriši si z obraza znoj,
posedi tu na pragu še,
oddahni se - za trud ves tvoj.*

*Naj noč zaziblje rahlo te,
ko legel boš utrujen spat -
naslednjega pa zopet dne
zarana moral boš vstat.*

*Ko bo jutro se rodilo
in novi dan nastajal bo,
se čelo ti bo spet rosilo -
ko včeraj, danes - vedno bo.*

*Legel mrak je nad dolino,
se lučke na vasi vžigajo -
zakril oblak je mesečino,
in zvezdice se skrivajo.*

*irno teče,
in z delom človek se krepi,
želeč si s trdom lepše sreče,
a v letih dolgih - ostari.*

*Moči so ga že zapustile,
je sključen zdaj ob palici,
so solze mu oči zalile,
ko spomnil se je mladih dni.*

*Otožno zdaj od hiše zre
čez njive, travnik in pa log,
počasi utripa mu srce,
zares počuti se - ubog.*

*Končal je svoje težko delo,
zato postal je ves potrt,
nekdaj je z delom pel veselo,
zdaj čaka le - samo še smrt.*

x x x